

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Prolud. 2. Consilium seu Motivum & Finis Operis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

- X. Porro in hoc Opere verbis utor obviis, & phrasi quantum fieri potuit plana ad captum omnium; ne apud me mei inveniant Lectores quod ego apud multos alios Scriptores reperi, duplicem laborem: unum ut verba intelligant, & propositiones construant: alterum ut rem seu materiam ipsam: *Melius enim judicavi cum D. Augustino in Psal. 138. ad illa verba, Non est occultatum os meum à te, ut nos reprehendant Grammatici, quam non intelligant populi.*
- XI. Nec aliter etiam si vellem potuissem, postquam legi verba D. Prosperi Aquitanici lib. 3. de Vita Contempl. (si tamen est illius Author,) dicentis. *Prudentibus viris non placent phalerata, sed fortia: Et certe nonne is qui phaleras querit in dictione, videtur de merito causæ, quam tractat diffidere? ut proinde huic optime aptari possit illud quo D. Ambrosius lib. 1. de Virgin. Mulierem fucos querentem perstringit. Que, inquit, cupiens mutare quod nata est dum aliis studet placere, prius sibi ipsi displicet. Tum deinde subdit. Quem judicem verriorem ô Mulier, requiremus deformitatis tue, quam te ipsam, que videri times quod es? si pulchra es quid absconderis? nec tue, nec aliena conscientie gratiam habitura.*
- XII. His addo quod in phaleratis & elegantia plus est ostentationis & propriæ complacentiæ, quam soliditatis, fructus, & ædificationis.
- XIII. Tandem vitam hęc & virtutes illius describo cui simplicitas maximè placuit; ergò stylus & verba quibus illa explicantur, aut simplicitatem redolectant, aut saltem ab eâ non multum recedant.

PROLUDIUM II.

Consilium seu Motivum & Finis Operis.

- I. **M**OTIVUM seu ratio cur in hoc potius Opus quam in aliud tantillum orii mei, & tam modicum facultatis meæ contulerim, duplex fuit: primum quia constat per matrimonii vinculum, quod est divinum, non animos tantum & corpora conjugum uniri, seu quasi unum fieri,

sed etiam mediante istâ unione inter ipsos fieri omnium rerum & bonorum communicationem tantam, ut quod est mariti fiat uxoris, & è converso: Quare cum Carmelus, ut omnibus notum est, totus sit Mariæ, sit, inquam, speciale ejus peculium, & ut ita loquar primum ejus feudum: *Datus est enim ei Decor Carmeli.* Itaia cap. 35. Hincque illa sit Ordinis istius singularissima Patrona, ut etiam pronunciavit Romæ 29. Junii 1670. Sacra Rituum Congregatio in Concessione factâ eidem Ordini recitandi Officium Beatæ Virginis quâlibet hebdomadâ omnino tempore, etiam in Quadragesimâ, non tantum in die Sabbathi, sed etiam quando Sabbathum erit impeditum, in feriâ illi proximiori: sequitur omnino quod eodem modo idem Ordo Marianus pertineat ad D. Josephum: consequenter quod ipse sit etiam illius singularissimus Patronus, etiam seclusâ electione illâ quam fecit de illo idem Ordo: quandoquidem certum sit, nullo jam abnuente, ipsum fuisse verè Mariæ Sponsum, seu Maritum: Quare & dictus Ordo, & singulæ illius personæ ipsius sunt, ipsiusque ut & Sponsæ ejus honorem præ omnibus zelare debent, & Deo dante facient.

Secundum Motivum de hâc potius materiâ scribendi quam de aliâ: sumpsi à beneficiis quæ à Deo per ipsum tum in corpore tum in animâ accepi, ut ea etiam exteriori aliquâ professione recognoscam pro modulo meo: quo etiam motivo Sancta ac Seraphica nostra Theresia magna illa Heroïna novæ Congregationis in Ordine nostro (à quo nunquam dum vixit separari voluit) Mater & Primipyla, ejus cultum, quem in eodem antiquo suo Ordine vigentem suserat, propagandum suscepit, suæque Congregationis alumnis maximoperè commendavit; quod illi ad eodè feliciter successit, ut ad hoc à Deo fuisse electam evidenter appareat, nec ullus nisi invidus inficias ibit.

Finis ob quem de hoc Sanctissimo Patriarchâ scribere statui, fuit etiam duplex. Primus ut velificarer devotioni populorum erga eum ubique gentium in dies crescenti, ac præcipuè

Synopsis

Magnificè
D.
Josephus
RV
1670

4 Synopsis Magnalium D. Iosephi.

in hac amplissima ac religiosissima Diocœsi nostrâ Leodiensi in quâ Serenissimus Episcopus & Princeps noster Maximilianus Henricus Bavarus ipsum de Per-Illustris Capituli sui Cathedralis Consilio pariter & assensu, dictæ Diocœsis & Patriæ Patronum apud Deum elegit, assumpsit, & declaravit: idque exemplo Augustissimi Imperatoris Leopoldi, qui idem de nutu Sanctissimi Domini nostri Clementis Papæ X. prius pro toto Imperio fecerat: Cujus electionis per Edictum speciale ac publicum tenor sequitur & talis est.

IV. *MAXIMILIANVS HENRICVS Dei gratiâ Archiepiscopus Colonienfis, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, per Italiam Archicancellarius, Sanctæ Sedis Apostolica Legatus natus, Episcopus ac Princeps Leodiensis & Hildesienfis, Administrator Bergesgadenfis, utriusq; Bavarie, Superioris Palatinatus, Westphalia, Angaria, & Bullonii Dux, Comes Palatinus Rheni, Landgravius Leuchtenbergensis, Marchio Franchimontensis, Comes Loffensis, & Hornensis, &c.* Universis & singulis nostras litteras viris, lectoris, seu legi auditoris, Salutem in Domino sempiternam. Cum dudum pro toto Romano Imperio apud Divinam Majestatem adoptatam habeamus Patronam immaculatè conceptam B. V. Matrem Dei Mariam, quid ni pro majore Divinæ gratiæ subsidio ipsum jam etiam in Patronum advocamus Beatissimum Patriarcham Iosephum Conjugem Sanctissimæ Matris, & Filii sui Patrem? Cum illum isto prorsus nomine B. V. Maria coram Filio appellet, *Fili quid fecisti nobis sic? ecce Pater tuus & ego dolentes querebamus te: ac ut ait D. Augustinus, Omne bonum nuptiale impletum sit in illis Parentibus; Proles, Fides, Sacramentum; Prolem agnovimus Dominum IESVM-Christum: Fidem, quia nullum adulterium: Sacramentum, quia nullum divorcium: Gaude ergo Ioseph, inquit D. Augustinus, quia per meritum Virginis ita separatus es à concubitu uxoris ut Pater dicaris Salvatoris.* Quæ omninò consideratio permovit Sacram Cæsaream Majestatem Augustissimum Imperatorem nostrum Leopoldum, ut anno proximè superiore à Sanctissimo Domino nostro Papa Cle-

mente X. peteret, impetraretque pro hæreditariis suis Regnis & Provinciis specialem in cœlis Advocatum ac Patronum Sanctissimum hunc Patriarcham Iosephum. Quod pientissimum votum cum Sacra Sua Cæsarea Majestas non ita dudum nobis clementissimè aperuerit, cum intimo desiderio, ut pro universali Sacri Romani Imperii felicitate, spiritualique simul ac temporali incremento in nobis à Deo commissis Archi & Diocœsibus, Ecclesiisque idem fieret, tam nostrâ propriâ sponte & devotione, quâ eundem Patriarcham in Patronum Residentiæ nostræ Bonnenfis jam dudum elegimus; quàm ex officii nostri debito tanto Augustissimi Imperatoris incitamento decisse, neque potuimus, neque debuimus. Ita de Per-Illustris Capituli nostri Cathedralis consilio pariter & assensu, Sanctissimum Patriarcham Iosephum per Civitatem & Diocœsim hanc nostram Leodiensem in singularem Patronum assumendum, & colendum esse decrevimus, prout assumimus & coli præcipimus, ac demandamus per præsentem, cæprorsus in Domino fiducia futurum, ut dum illi nos devotissimos profitemur, sentiamus impostèrùm præsidio ac patrocinio illius in animi ac corporis temporalibus æternisque bonis, publicisque ac privatis negotiis talem directionem, qualem sperare oportet à tanto Cœli Cive, Dei patre Viro, ac Dei Patre: ea propter omnes & singulos Prælatos, Decanos, ac utriusque sexus Superiores requirimus; Decanis verò Ruralibus, Pastoribus, Verbi Divini Preconibus, aliisque curam animarum quomodolibet gerentibus mandamus, ut enixam hanc nostræ devotionis declarationem, publicè & ex Ambone fidei populo publicent, & in concione Sanctissimi hujus Patroni cultum ac venerationem quam poterunt ferventissimè commendent, quas in fidem manu nostrâ signatas sigilli nostri sub-impresione communiti iussimus. Datas in Civitate nostrâ Colonia 27. Februarii 1676.

Quæ assumptio & electio in Patronum, ut esset celebrior, Festum ejusdem Sanctissimi Patroni, post viginti dies à datâ præallatarum litterarum futurum, præcipuo ac solemnissimo ritu in

in Ecclesiâ nostrâ dictæ Civitatis Leodienſis, totius Patriæ ac Diœceſis Metropolis, me ibi tunc Priorem agente, fieri ac celebrari demandavit idem Sereniſſimus Princeps: quod & fideliter ac reverenter executum, ut patet ex litteris ampliſſimis ejuſdem Sereniſſimi Principis datis 31. Julii anni 1676. Quarum quoque tenorem hîc de verbo ad verbum referre non erit extra propositum noſtrum, cum exinde poſſint extimulari alii Principes & Episcopos ad ſimile præſtandum in ſuis Dittonibus & Diœceſibus, quod Imperator & Episcopus noſter fecerunt reſpectivè in ſuis. Tenor ergo harum ſecundarum litterarum eſt.

VI. *MAXIMILIANVS HENRICVS Dei gratiâ Archiepiſcopus Colonienſis, Episcopus & Princeps Leodienſis, &c.* Universis & ſingulis noſtras litteras viſuris, lecturis, ſeu legi audituris; Salutem in Domino. Commiſſa quæ nobis incumbit gregis Domini pascendi cura exigit, ut ad ea quæ per nos aut Prædeceſſores noſtros ad divini cultus augmentum, Sanctorum in cœlis regnantium honorem, & animarum ſalutem, ſanctè & piè ſtabilita ſunt, quo firmius ſubſiſtant, ordinariæ authoritatis noſtræ robor denuò adjiciamus, aliæque deſuper ſtatuumus, quæ ex æquo & bono conducere in Domino arbitramur. Aliàs quidem per ſpeciale Ediçtum noſtrum, accedente etiam Venerabilis Capituli noſtri conſenſu Sanctiſſimum Patriarcham Joſephum Jeſu-Chriſti Domini noſtri Tutorem ac Nutritium, necnon Deiparæ Virginis Mariæ Sponſum, Civitatis ac totius Patriæ & Diœceſis Leodienſis Patronum aſſumpſimus, & Proteçtorem declaravimus, atque ut ejuſmodi electionis noſtræ ratio ad omnium notiã perveniret, ejuſdem electionis & aſſumptionis feſtum præcipuo ac ſolemniffimo quo fieri potuiſſet ritu in Eccleſiâ dileçtorum nobis in Chriſto Filiorum Patrum Carmelitarum Reformatorum in Inſulâ dictæ Civitatis noſtræ Leodienſis fieri ac celebrari demandavimus, ubi & unam piã & devotam Confraternitatem ſub invocatione dicti Sanctiſſimi Patriarchæ per ſpeciales litteras ſub datâ 10. Octobris anni 1675. canonicè in

perpetuum ereximus & inſtituimus. Cujus quidem erectio (ſicut accepimus) ſingulari fidelium devotione & applauſu die Feſto S. Joſephi proximè præterito & per octavam celebrata fuit. Nunc verò expoſito nobis pro parte tam Venerabilis ſincerè & devotè nobis dileçti Godefridi Udalrici Baronis de Lamergelle Cathedralis Eccleſiæ noſtræ Leodienſis Canonici, & Jacobi de Hodeige S. Pauli Canonici & Cantoris, necnon Petri Aloyſii de Sluze Toparchæ in Bihain, & Godefridi de Walſchart J. U. Licentiati, dictæ Confraternitatis Præfeçtorum, quàm Prioris & Conventus Patrum Carmelitarum, quod juxta facultatem per Breve S. mi Dñi N. Clementis PP. X. nobis commiſſam, & à nobis per litteras noſtras dictis exponentibus deputatam pro die ſolemni perpetuo dictæ Confraternitatis (ultra Feſtum Generale S. Joſephi) deterrnarinẽ Dominicam primã Septembris, ejuſmodi verò determinationem ab ipsis ſic de nutu noſtro factam à nobis approbari deſiderent, ideòque nobis humiliter ſupplicari fecerunt quatenus eam authoritatis noſtræ robore firmare, & aliàs ut infra benignè indulgere dignaremur. Nos ad augendam Fidelium erga Sanctum Patronum & Proteçtorem devotionem, & dictæ Confraternitatis incrementum, ejuſmodi ſupplicationibus benignè inclinati, dictam Confraternitatem à nobis ſic (ut præfertur) erectam & inſtitutam, ejuſque Regulas & Inſtituta denuò approbamus, dictam determinationem Feſti Confraternitatis ad Dominicam primam Septembris ratam habemus, & in quantum opus eſt de novo determinamus, eamque ſic determinatam, unã cum Indulgentiis à Sede Apoſtolicã conceſſis, publicari, ac tam dictã Dominicã primã Septembris, quàm etiam die Feſto generali S. Joſephi ſolemnem & publicam per Civitatem Proceſſionem cum delatione Venerabilis Sacramenti & Imaginis dicti Sancti (eiſdem ritu & formã quibus ab antiquo dicti Patres in Feſto Commemorationis Solemnis B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo de noſtris licentiã & authoritate facere ſolent) inſtitui, & futuris temporibus quot

Synopsis

Magis
D.
Joſephi
RV
1711

6 Synopsis Magnalium D. Josephi,

quot annis repeti posse permitimus & indulgemus : Atque semel quot annis repeti posse permitimus & indulgemus? Atque ut semel quotannis Orationem quadraginta Horarum solemniter instituere, ac celebrare (tempore magis commodo à dictâ Confraternitate eligendo) possint, concedimus. Præterea dictam Confraternitatem specialibus favoribus & privilegiis prosequi volentes, eam, omnesque & singulos ejus Confratres ac Conforores tam hætenus descriptos, quàm in posterum describendos, in specialem protectionem nostram suscipimus, & in Domino amplectimur: ac intentionis nostræ esse ac posthac semper fore declaramus, quod nulla alia similis Confraternitas sub Invocatione S. Josephi impostèrùm in Civitate nostrâ Leodiensî erigatur, vel ullo modo instituatur, nisi de speciali nostrâ & expressâ facultate, sublatâ ad id quacumque aliter cuilibet cujuscumque dignitatis & officii concessâ, delegatâ seu demandatâ potestate. Demùm ad augendam Fidelium religionem omnibus Christi-fidelibus verè pœnitentibus, ac Sacrà Communionè refectis, qui Ecclesiam seu Capellam, vel Altare dictæ Confraternitatis in ejusdem Festis, & per eorum octavas, & generaliter quacumque Feriâ quartâ cujuslibet hebdomadæ per annum visitaverint, & ibidem pro ordinariis Ecclesiæ necessitatibus pias ad Deum preces effuderint, singulis vicibus Quadraginta dierum Indulgentias in formâ Ecclesiæ consuetâ impertimur & in Domino concedimus per præsentem. Quas in fidem manu nostrâ signatas sigillo nostro jussimus communiri. Datum in Civitate nostrâ Colonia 31. Julii 1676.

VII.

Hæc ergò devotione ita in dies, & quidem apud nos, nova semper incrementa capiente, sensî me animari, ut hæc Scriptio meâ parùm olei in istiusmodi ignem injicerem, ut magis accendatur, magisque semper ardeat: ita faxit Deus.

VIII.

Secundus finis de hoc Sanctissimo Patriarchâ scribendi est, ut eundem ignem in illorum cordibus, qui necdum ei ita affecti sunt (sitamen sint adhuc aliqui tales) excitent, ut scilicet perspicientes ex dicendis in decursu hujus

Operis hujus Sanctissimi Viri præcellens dignitatem, Titulos summos, Gratiâ illis commensuratam, Virtutes plusquam Angelicas, Sanctitatem supereminentem, Gloriam singularissimam, Autoritatem quâ apud Deum pollet incomparabilem, Amorem & Affectum in suos Clientes & Devotos tenerrimum & pronissimum, Intercessionum ejus apud Deum energiam potentissimam & efficacissimam, Devotionem omnium gentium erga ipsum, illorum maximè quos sequi non pigeat, idest à sanctitate & doctrinâ insignium incensissimam, extimulentur, ut illius cultui cum aliis se devoteant & addicant, simul cum illis ejus Patrocinium, Tutelam & Protectionem ambiant, & exquirant, certissimèque & ipsi idem quod omnes alii experiantur, ipsius Adjutorium & Intercessionem in omni necessitate quæcumque illa sit, nulli cujusvis Sancti (si solam ejus Sponsam exceperis) cedere, immò in multis excedere: ut sicut JESUS, MARIA, JOSEPH fuerunt in terris, suntque in cælis individui, ita sint in devotione, corde & amoribus nostris.

PROLUDIUM III.

Fons omnium Laudum & Encomiorum D. Josephi, Sacrum Evangelium.

MAGNORUM laudes Virorum vel dicendo, vel scribendo ad placitum audientium vel legentium efferre non parvas res est; quare Oratores Panegyrim semper ut nauæ fyrtes, vel scopulos timuerunt, utpote ad quam etiam insignes Viri, qui in omni alio dicendi genere famam sibi aliquam comparasse potuerant sapissimè naufragium fecerint.

Hujus ratio difficultatis est invidia, quæ in hunc mundum unâ cum miseria ingressa nos excecet: quo fit ut quemadmodum oculos aliorum meritibus clausos, ita aures eorum laudibus habeamus obstructas, & eum simus infirmi, miseri, gloriæ tamen non minus quàm pecuniæ avidi & avari, in aliis dolemus

I.

II.